

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.01.2019, sp. zn. 20 Cdo 4449/2018, ECLI:CZ:NS:2019:20.CDO.4449.2018.1

Číslo: 109/2019

Právní věta: Ukládá-li exekuční titul bez bližší specifikace zveřejnit omluvu na určité internetové stránce, lze tuto povinnost splnit pouze zveřejněním omluvy na této internetové stránce (jakožto jednotlivé webové stránce, která se zobrazí v okně internetového prohlížeče po zadání její adresy do adresního řádku).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.01.2019

Spisová značka: 20 Cdo 4449/2018

Číslo rozhodnutí: 109

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce, Provedení prací a výkonů, Splnění závazku

Předpisy: § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř.
§ 351 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

I. Dosavadní průběh řízení

1. Výrokem IV. rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 13. 12. 2016, č. j. 55 Cm 78/2012-550, byla povinné uložena povinnost po dobu 30 po sobě jdoucích dnů na webové stránce www.novabrik.cz zveřejnit tento text: „Společnost N. CZECH, s. r. o. se omlouvá společnosti K. B. s. r. o. a společnosti C. CH. F. s. r. o., výrobce odvětraných fasádních systémů L. za šíření sdělení o nekvalitních výrobcích a napodobeninách fasádního systému N. Informace o nekvalitních napodobeninách jsou nepravdivé.“

2. Vedením exekuce pro uspokojení práv na nepeněžitě plnění podle shora uvedeného exekučního titulu byl pověřením Okresního soudu ve Svitavách ze dne 24. 4. 2017, č. j. 10 EXE 338/2017-24, pověřen soudní exekutor JUDr. J. P., Ph.D., Exekutorský úřad P.

3. Okresní soud ve Svitavách usnesením ze dne 10. 10. 2017, č. j. 10 EXE 338/2017-59, zamítl návrh povinné na zastavení exekuce. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že text omluvy byl sice zveřejněn ve znění a po dobu podle exekučního titulu, avšak nikoliv na internetové stránce www.novabrik.cz. Text omluvy se totiž nacházel pod odkazem označeným jako „Sdělení“ s doprovodným textem „Stanoviska, sdělení a informace společnosti“, a to až za jiným cca

třístránkovým textem. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že povinná svou povinnost podle exekučního titulu nesplnila, neboť na internetové stránce www.novabrik.cz omluva zveřejněna nebyla, ani zde nebyl odkaz směřující přímo k textu omluvy, a omluvu tak mohl nalézt pouze ten, kdo ji cíleně hledal, což jistě nebylo smyslem rozhodnutí nalézacího soudu.

4. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích k odvolání povinné usnesením ze dne 14. 6. 2018, č. j. 22 Co 424/2017-105, usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Odvolací soud uvedl, že česká terminologie v této oblasti není zcela ustálená, přičemž někdy se různé pojmy užívají k označení téhož, zatímco naopak tentýž pojem může být užíván v různých významech. Původní anglická terminologie ovšem zřetelně rozlišuje mezi pojmy „web site“ (internetové či webové stránky) a „web page“ (internetová či webová stránka). V rámci české terminologie je uvedená distinkce původních anglických pojmů vyjadřována zejména pomocí jednotného a množného čísla. Odvolací soud uvedl, že hovoří-li se o internetových stránkách (web site) www.novabrik.cz, potom se tím mají na mysli všechny internetové stránky prezentované pod uvedenou doménou, je-li však v exekučním titulu uvedeno, že omluva má být zveřejněna na webové stránce (web page) www.novabrik.cz, pak se tím rozumí konkrétní jednotlivá stránka, která se v internetovém prohlížeči zobrazí, je-li do adresního řádku zadán právě text www.novabrik.cz.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

5. Usnesení odvolacího soudu napadla povinná dovoláním, jehož přípustnost dovozuje ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí podle jejího názoru závisí na vyřešení otázky, zda v případě, kdy exekuční titul ukládá určitý text zveřejnit na webové stránce (např. www.novabrik.cz), je bez další identifikace takovou stránkou výlučně úvodní (hlavní) stránka webové prezentace povinné, která dosud nebyla v rozhodovací praxi dovolacího soudu vyřešena. Povinná zastává názor, že měla-li být omluva zveřejněna na hlavní stránce webových stránek, musela by tato skutečnost být uvedena v exekučním titulu, a odkazuje na několik soudních rozhodnutí, jejichž výroky obsahují různé formulace značící, že určitý text má být zveřejněn na „úvodní“ či „hlavní“ stránce určitých webových stránek. Neobsahuje-li exekuční titul takovouto formulaci, může být podle názoru povinné povinnost splněna zveřejněním omluvy v jakémkoliv pododdíle webové prezentace, tedy i např. na internetové stránce www.novabrik.cz/sdeleni/omluvy/krystalbeset. Na podporu této argumentace povinná připodobňuje webové stránky k tištěným periodikům. K pojmům „web site“ a „web page“ povinná uvádí, že oba výrazy jsou co do obsahu totožné a překládají se shodně jako internetové stránky. Povinná proto zastává názor, že povinnost stanovená exekučním titulem byla splněna, a exekuce tak má být zastavena. Navrhuje proto, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

6. Oprávněná se k dovolání nevyjádřila.

III.

Přípustnost dovolání

7. Nejvyšší soud jako soud dovolací věc projednal podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (srov. čl. II bod 2 zákona č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) – dále jen „o. s. ř.“, a po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno účastnicí řízení, za splnění podmínky advokátního zastoupení (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.), ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř. a že jde o rozhodnutí, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky, zda v případě, kdy exekuční titul ukládá určitý text zveřejnit na webové stránce (např. www.novabrik.cz), je bez další identifikace

takovou stránkou výlučně úvodní či hlavní stránka webových stránek povinného, která dosud nebyla v rozhodovací praxi dovolacího soudu vyřešena, přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání není důvodné.

IV.

Důvodnost dovolání

8. Nejvyšší soud souhlasí s povinnou v tom, že by jistě bylo možné ve výroku exekučního titulu použít formulaci „na úvodní stránce webových stránek“, „na úvodní straně webové prezentace“, „na úvodní webové stránce“ či „na hlavní internetové stránce“. To však neznamená, že lze použít výlučně tyto formulace a jiné vyjádření téhož není možné. Nelze bez dalšího dovodit, že není-li ve výroku exekučního titulu v souvislosti s identifikací konkrétní internetové stránky, na níž má být text uveřejněn, použit výraz „hlavní“ či „úvodní“, nemůže jím být ona hlavní (úvodní) stránka míněna.

9. Nejvyšší soud poznamenává, že pojmy internetová (či též webová) stránka ani internetové (či též webové) stránky nejsou žádným právním předpisem definovány. Odvolací soud správně uvedl, že česká terminologie v této oblasti není zcela ustálená, avšak zejména pomocí jednotného a množného čísla se rozlišují původní anglické výrazy „web site“ (internetové stránky jakožto souhrn jednotlivých webových stránek sjednocených pod určitou doménou) a „web page“ (internetová stránka jakožto jednotlivá webová stránka, která se zobrazí v okně internetového prohlížeče po zadání konkrétní adresy do adresního řádku). I přes absenci zákonné definice uvedených pojmů značné množství právních předpisů tyto výrazy používá. Výraz v množném čísle (internetové stránky) je obsažen např. v § 1830 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 330a odst. 2 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 7 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, § 24 odst. 8 zákona č. 234/2014, o státní službě, § 31 odst. 4 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a v mnoha dalších. Výraz v jednotném čísle (internetová stránka) je potom obsažen např. v § 330a odst. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 7 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, nebo v § 195 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

10. Používání těchto pojmů v právních předpisech přitom rovněž zpravidla odpovídá shora uvedené distinkci, kdy pojmem internetová stránka v jednotném čísle se rozumí jedna konkrétní webová stránka, zatímco pojmem internetové stránky v množném čísle je třeba rozumět souhrn vícero webových stránek dohromady tvořících určitou webovou prezentaci.

11. Pokouší-li se dovolatelka přesvědčit Nejvyšší soud o opaku za pomoci přirovnání webové prezentace k tištěnému periodiku, potom nezbyvá než uvést, že takové přirovnání není v daném ohledu přiléhavé. Byla-li by omluva zveřejněna v tištěném periodiku, čtenář na ni při pečlivém čtení vždy nutně narazí, ať už se nachází na titulní straně či např. na straně 7 vlevo dole. Totéž však neplatí v případě internetových stránek. Zde může existovat i taková konkrétní internetová stránka, k níž se lze z hlavní stránky webové prezentace tzv. „proklikat“ jen velmi obtížně, např. skrze několik úrovní odkazů, nebo na kterou dokonce nemusí z hlavní (úvodní) stránky vést žádný odkaz. Sebestopornější čtenář potom omluvu „zveřejněnou“ na takovéto „skryté“ stránce nenalezne, pokud nezná přesnou adresu konkrétní stránky obsahující omluvu, popřípadě ji např. cíleně nevyhledá prostřednictvím internetového vyhledávače.

12. Pokud by Nejvyšší soud přijal názor dovolatelky, že součástí internetové stránky (např. www.novabrik.cz) je i jakýkoliv pododdíl webové prezentace povinné, znamenalo by to, že ke splnění povinnosti podle exekučního titulu postačí „zveřejnit“ omluvu třeba i na takto „skryté“ konkrétní internetové stránce (pododdílu), což by však zcela ztrácelo smysl. Pojmy „internetová stránka“ a „internetové stránky“ je proto v daném případě nepochybně nutno rozlišovat.

13. Uváděl-li by exekuční titul, že omluva má být zveřejněna na internetových stránkách (v množném čísle) www.novabrik.cz, potom by povinná své povinnosti skutečně dostala zveřejněním omluvy i např. na internetové stránce www.novabrik.cz/sdeleni. Jelikož však podle exekučního titulu má být omluva zveřejněna na internetové stránce (v jednotném čísle) www.novabrik.cz, je třeba tím rozumět právě a jen tuto jednu konkrétní internetovou stránku, a tedy nikoliv kteroukoliv internetovou stránku (pododdíl), jež je součástí webové prezentace povinné.

14. Odpověď na otázku položenou dovolatelkou, zda v případě, kdy exekuční titul ukládá určitý text zveřejnit na webové stránce, je bez další identifikace takovou stránkou výlučně úvodní stránka webových stránek povinného, tedy zní, že nikoli, ovšem s tím, že pokud v nyní řešeném případě exekuční titul stanovil povinnost zveřejnit omluvu na webové stránce www.novabrik.cz, přičemž tato stránka je zároveň úvodní stránkou, potom lze povinnosti uložené exekučním titulem dostat jedině zveřejněním omluvy právě na této konkrétní a v tomto případě i úvodní internetové stránce.

15. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího soudu je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správné. Protože nebylo zjištěno, že by řízení bylo postiženo některou z vad, uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o. s. ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. nebo v § 229 odst. 3 o. s. ř. nebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud dovolání povinné podle ustanovení § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř. zamítl.